

לרבים מהם. הוא זכר את טבילת האש שלו, לפני קצת למעלה משנה. נדמה היה לו כי עברו דורות, מאז אותו יום בגבול הרצועה.

מישהו ניגש אליו באפילה. בנץ, המקלען של כיתה א'. "רוצה לעשן?"

"לא. אתה רוצה מסטיק?"
בנץ קיבל את המסטיק, חתך אותו לשניים. חצי דחף למין וחצי בכיס החולצה. זה בשביל אחרי-כך. אחרי שנגמור את ה"סק".

אלכס נזכר בפרט התפל. כי "אחרי-כך", גנץ כדור בכיס ובמסטיק שהיה בו.

ר מעדח משענה אחרי שכוח א' יצא לדרך, נע כוח ב'. מיקו, המפקד, הר ביל. מיקו הוא גבר גבוה, רחב, בעל פני גימנויסט וגוף של מתאבק מקצועי. בן 26 בסך הכל.

מכוניות הובילו אותם עד לגבול ומשם הלכו ברגל. המרחק עד ליעד קטן — ק"ל לומטר בסך הכל. הטור התקדם בזהירות בין גבעות טרשים. בנץ המקלען, לא רחוק מן ראש הטור, סהב את המקלע שלו כמו מקל רועים, על כתפו הימנית. הוא הוריד אותו, אחז בידיתו במצב "און" ונהנה מקלותו של הכלי. פעם יצא לאימוני לילה עם מקלע מ. ג. — עסק מסורבל וכבד. לעומתו, ה"מקלע הזה הוא ממש תנוג. הוא העביר את המקלע שוב לכתף וצחק לעצמו: "אני כבר מנסה למצוא מעלות טובות גם כאן". עברו 20 דקות. לפתע — רטיטטטטטט טאט צרור ממושך ממקלע, ויריות רובה מקוטעות. האויב גילה אותם? באופן אוטורי מטי נעצר הטור. מיקו, המפקד, מרים משקפת לעיניו. סוקר את הרכסים מסביב.

ממקרים את המחסום. שני חמשלטים העיקריים כבר נכבשו. הגיע תורו של הסור הממוע לעבור את הגבול ולהשתלט על הכביש המוביל למסורה. לאחר שהחבלנים פוצצו את מחסום האבן שחסם את הכביש בצד הירדני, מסלקים הלוחמים את האבנים החוסמות.

מ"ן הרא: ענדאק!"

המתקיפים בקושי הספיקו להתקדם — לא יותר מ־50 מטר מהגדר. המפקד צועק: "אשו! להסתער!" ואז פורץ הגיהנום. "עליהם! עליהם!" צועקים דווקא ה־ישראלים, ומטפסים כמו מטורפים על צלע הגבעה. מתחלקים, מתרוממים, יורים ושוב מונקים. מלמעלה נשמעות יללות חדות. מק"ל, באגף הימני של המוצב, סוחב בצרור רות רצחניים. אינסופיים הוא קוצר ב־מסתערים באכזריות איומה. החובשים רצים מדי אליהם, תחת אש.

אך ההסתערות אינה נפסקת. עכשיו מגייס גם הדי יריות מרחוק יותר. ההתקפה על המוצב הקטן התחילה אף היא. הרדג'טי נכנס לפעולה.

תוך חמש דקות מהתחלת ההסתערות, מגיעים הלוחמים לקצה השני של המיתחם המגודר. המשלט כבר נשסף. אך היריות אינן פוסקות. האויב נשאר עדיין בעמדותיו, מחוסר בתעלות, מסתתר אחרי סלעים. מתחיל משחק רצחני של תחול ועכבר. רישורש — צרור, צעקה — רימון.

הכוח המסתער נכנס לתעלות, החפורות מחצית עומקן באדמה והמוגבהות על־ידי שתי דפנות אבנים גדולות. הבחורים עוב־רים לאורך התעלות, שוטפים אותן בצרורות ארוכים של עוזים. כמה דמויות עוברות

רובה רימון נגד טנקים.

בתוך הכפר. בשעת הפעולה, השתלטו כוחות צה"ל על כל אזור הכפר חוסאן, אך שמרו בקפדנות שלא לפגוע ב־1200 תושביו האזרחיים. בתמונה, נראה חיילי ישראלי בשיחה עם שניים מתושבי הכפר, בפתח ביתם.

בודדות של רובים. הפעם באות היריות מ־כיוון הכפר עצמו.

לפתע קופא הכוח במקומו. שתי רקיטות אדומות עולות במהירות לשמים, נעצרות שניה ומתפוצצות במטר שביבים המאיר היטב את הבתים הקיצוניים של הכפר. וב־אותה פתאומיות בא האירו את האפלה ה־חיחרת של ליל ירח בהיר, ונעלמים ניצור צות הרקיטות. הכוח קם על רגליו וממשיך לנוע לאורך הדרך.

מקצה הכפר מתחדשות היריות — אך לא לכיוון הסור המתקדם.

כ מעט כל אחד יודע היכן הוא. דרך העפר עוקפת את הכפר עצמו ומובילה אותם לכביש המוביל מהגבול למסורה. מעבר לכביש — שני המשלטים שאותם צ־ריך לכבוש הלילה.

"לרדת" עוברת הפקודה לאורך הנחש ה־אנושי הארוך. השורה שוב קופאת. הלב הולם בחוקה. מה הלאה?

בראש הטור, מיקו שולח ארבעה גששים קדימה. לפי חישוביו צריכים מוצבי האויב להיות קרובים מאד. הגששים יאמרו לו כמה קרובים. ארבע הדמויות הבהירות נע־למות בריצה. כעבור דקות, חוזרים הב־גששים. בלחישות ותנועות ידים, חם מדו־חיים למיקו: היעד כאן, ממול. קרוב מאד. הטור שוב זו קדימה. חתניה הבאה תהיה בנקודת ההסתערות.

מן המוצב נפתחת אש. הפעם אש חוקה ומרוכזת. כמה כלים בכת אחת. היא מת־קבלת בשקט מוחלט. טרם הגיעה השעה להשיב אש.

בינתיים, הרחק מדרך העפר, עוקב מטה הפעולה אחרי כל התפתחות. קשרים מדווחים ישר ממפקדי הכוחות ומעבירים אליהם כל ידיעה חשובה. הנה הקשר של מיקו מקבל הודעה: נראתה תנועה של האויב בשטח. אורות של שבע מכוניות מתקרבים בכביש. בכיוון למוצבים.

מפקד המיבצע נוטל את השפופרת ליד: "האללו, מיקו! בעוד כמה זמן תהיה מוכן להסתערות?"

מיקו עורך חישוב מהיר: "בעוד חמש דקות".

המפקד שוקל את כל הנתונים. לפי ה־תוכנית המקורית, היה על כוח ב' לחכות עד שכוח א' יפתח בהתקפתו על המשטרה, לפני שיסתער הוא על המוצבים. אבל ה־אויב הרגיש במיקו ובאנשיו. אם אלה יחכו, עלולה גם להגיע תגבורת שתהפוך את מצ־בם למסוכן ביותר. הוא מחליט: "הסתער ברגע שתהיה מוכן!"

מ יקי מאריגן את אנשיו להסתערות הוא מגלה כי לפניו עומדים שני מוצבים של הלגיון והמשמר הלאומי. הרא־שון הוא גם החוק יותר — מוצב פלוגתי. הלאה, מערבה ממנו, על שלוחה המתמשכת מן המוצב הפלוגתי, עומד היעד השני — מוצב מחלקתי.

הוא מחלק את הכוח לשניים: אחד יתקוף את המוצב הפלוגתי, השני יסתער על המוצב הקטן יותר. מפקדי יחידות המשנה תופסים את מקומם, הכוח מתפצל לשניים. אלה שיתקיפו את המוצב הפלוגתי נשארים מ־אחורי גדר האבנים, האחרים מתרחקים ב־מהירות באפילה. מפקד הכוח העיקרי מצביע לפניו: שם, במעלה המדרון, מחכה האו־יב.

כך נראה המוצב שנכבש. בנלל הקושי לחפור תעלות בתוך האדמה הסלעית של המוצב. הקימו. חירדנים שתי דפנות מאבנים, נוסף להפירות השטוחות. בתמונה: חיילי צה"ל עוברים בתוך אחת התעלות, בשעת טריקה יסודית של המשלט לשם סיהורו.